

אגמון מצלם כסירה
"תתפטו אותי כאן"

שצילם אותי, הוא לא יקבל את התמונה שצילמתי אותו.
כאשר הגיעה שעתו של עידן לרדת אל החוף, עמדה בפניו הבעייה: איך להגיע במהירות למערכת? הקטע הקשה היה קטע הדרך מהחוף אל העיר אשקלון. עידן החליט להסתייע במישטרה. הורידו אותו מהספינה אל החסקה וזו שיטת מסביב לספינות עד שהגיע למקום מטוס מישטרה. עידן היה בטוח שמהמטוס ידורו חו לחוף, ושם תמתין לו מכונית מישטרה

השביתה. משום כך היה העולם הזה גם העתון היחיד שתמך בעמדת השבותים. "הרגשנו קצת לא נעים" סיפר עידן אגמון, "כשאנשי מחלקת-הים הצטרפו ל-שביתה הרעב של חבריהם העצורים על החוף. אנחנו אכלנו בתיאבון. הם הסתכלו בנו כשהם מתאמצים לבלוע את הריב שבפיותיהם."

בשעות הארוכות בהן שיטת חוליית הכיסוי של העולם הזה עם השבותים, למדו אנשים להכיר אותם מקרוב. הם ראו אותם עובדים, שמעו את סיפוריהם ואת טענוריהם, ונלו חלק בתורנויות השמירה על הסיפון בלילות.

אם זכו השבותים שמקצת מטענותיהם יגיעו גם לאמצעי-התיקשורת שכיסו את המרד מהחוף, היה זה בזכות אנשי העולם הזה שנתנו עמם. אלה המריצו את אנשי צוות הטלוויזיה שהגיע אל החוף לעלות אל סיפון אחת הספינות שבים. המקליט של הטלוויזיה סרב לעלות. איש התאורה שעלה אל הספינה החל מיד להקיא את גשמתו. כתב הטלוויזיה אורי גולדשטיין נאלץ למלא את מקום המקליט. הכתב היים פלטנר סייע לתאורה. אבל אלה עלו וירדו. צוות העולם הזה נשאר על הסיפון עד לשעת האפס של הוצאת העתון לאור. לגבי עידן אגמון, היתה זו ההפלגה הראשונה בחייו בים פתוח. הוא היתגלה כימאי מנוסה ולא סבל ממחלת-ים. לעומת זאת, ביומיים מתוך חמש היממות ששהה על הספינה, קדח בחום גבוה. למרות זאת החליט לא לרדת לחוף. "העניינים התפתחו ממהירות חדשות אחת לשניה" סיפר, "המישטרה ריכזה כוחות עצומים על החוף. חשתי שאחמץ את הקרב הימי הגדול שייערך נגד השבותים."

ביום ראשון אול מלאי הסרטים של הרצל. לפתע הבחין בסירת-מנוע של המישטרה ששהה מסביב לספינות השבותים. עמד עליה ראש מחלקת היהודי-הפלילי

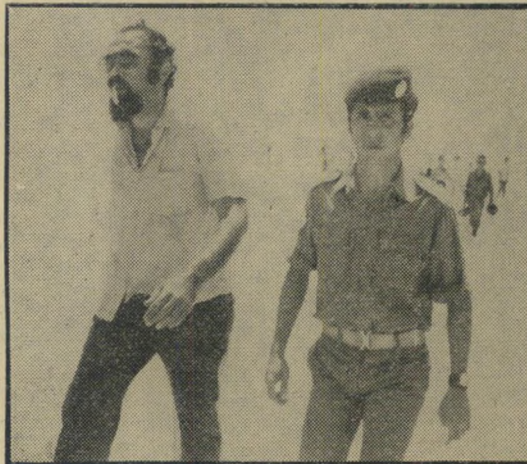

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהל: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136. מען מברקי: "עולמפרם". מורפס ב"הרפס החדש" בע"מ, תדיאביב, רחוב בן אביגדור. הפצה: "גד" בע"מ. גרופות: "צניקונרפיה כספי בע"מ". העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קצא"א. היה זה יוסי ינאי, כתב העולם הזה, ששהה על הספינה כארבע יממות, ירד אל החוף כדי להעביר למערכת את הפייס שצולמו מעל גבי הספינות באותם ימים. צלם המערכת, עידן אגמון, נשאר על הסיפון כדי להמשיך לצלם את המאורעות בחוף אשקלון (העולם הזה 1970).

כאשר עלתה חוליית העולם הזה על

קיא יני - המסוק המישטרה שריחף בשבת לפני שבועיים מעל לצי הספינות של מורדי קו צינור הנפט אילת-אשקלון (קצא"א), הבחין בחסקה המורדת מאחת הספינות שהאנשים שעליה חותרים לעבר החוף. מיד הועקו באלחוט מישמרות מישמרה-גבול שארבו על החוף. גיפ מישטרה ובתוכו שוטרים חמושים מיהר אל החוף אל נקודת הנחיתה המשוערת של החסקה. כאשר הגיע הגיפ אל שפת המים, שקעו גלגליו בחול הטובעני. אבל השוטרי

נעצר עידי מישמרה-גבול

יוצא מהמים - כיסוי צמוד לשבותים

יוסי ינאי חוזר לחוף

שתסיע אותו לעיר, למעצר כמובן. הוא נחת בחוף ולאוכותו לא נראה שם אף שוטר. לעומת זאת הקיפו אותו עשרות מתרחצים שסברו כי הוא אחד השבותים, הציעו לו עזרה באהדה. עידן החליט להמתיין לשוטרים שאיחרו. חיכה כעשר דקות ואיש לא בא. אז נענה להצעתו של אחד המתרחצים שהתנדב להסיעו למלון גני-שולמית באשקלון, שהיה גם מרכז כוח המישטרה המיוחד שבוייס למיבצע. כאשר הגיע עידן למלון הבחין בעשרות שוטרים חבושי קסדות, רצים חמושים אל מכוניותיהם. בפתח המלון ניצב יוסי ינאי, שהמתין לו שם. "מה קרה?" שאל אותו עידן, "לאן רצים השוטרים?"

"לתפוס אותך," סיפר לו ינאי, "קיבלו דיווח שמישהו נחת בחסקה על החוף." "אין כבר מה לרוץ," הודיע עידן לקצין שעמד בראש כוח השוטרים, "אתם יכולים לתפוס אותי כאן."

תפסו, עצרו, גיסו לחקור ושיחררו. שער תיים של אמבטיה סייעו לעידן להסיר מעליו את שכבות מלח הים, רק אז מיהר למערכת עם סרטי הצילום. הוא הספיק להגיע בזמן, שעות מיספר לפני הופעת העתון, עם צילומיו.

ורוחף את הניירת

בתוך ניירת המישטרה

עזרה דחופה לשוטרים

של המישטרה, שצילם את השבותים כדי שלמישטרה יהיו הוכחות מישפטיות נגדם. הוא צילם גם את עידן ועידן צילם אותו. עד שנגמר אחרון הסרטים שלו. עידן לא היסס, ביקש את עזרת קצין המישטרה כדי שישאיל לו סרטי-צילום. הם היו נחמדים והקצין דווקא גילה נכונות לעזור לי, סיפר עידן, "אבל הוא פחד להתקרב לספינות השבותים. הוא לא האמין שהם לא יטביעו את סירתו. משום כך, עד שהוא לא יתן לי את הצילום

ספינות השבותים, למחרת ניגוח ספינות המישטרה שניסו להסתער עליהן, האמינו ינאי ואגמון כי ישוה שם יממה לכל היותר. אולם השביתה והקרב הימי התמשכו. כל אמצעי התיקשורת הישראליים כיסו את הפרשה שעמדה במרכז ההתעניינות ב-שבוע שעבר, מהחוף. רוב המידע שזרם אליהם היה ממקורות מישטריים ומהנתלת קצא"א. העולם הזה היה העתון היחיד שכיסה את המרד מנקודת ראותם של השבותים, תוך שהייה מתמדת עמם בשעת

העולם הזה